

ת"פ 14346/06/22 - מדינת ישראל נגד ב.ב.ד

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 14346-06-22 מדינת ישראל נ' ד' (עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	ב.ב.ד

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1979 (להלן: "חוק העונשין"), עבירת איומים (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי התגורר הנאשם בבית הוריו מר מ.ד. והגברת ד.ד. (להלן: "המתלוננת ד") ב-----. בת דודתו של הנאשם הגברת א.ק. (להלן: "המתלוננת א") התגוררה יחד עם אמה הגברת ת.ק. (להלן: "המתלוננת ת") ב-----.

בתאריך 26.5.22 בשעה 21:56 או בסמוך לכך, עת נפגשו המתלוננת א' והנאשם מחוץ לבית וללא כל סיבה נראית לעין איים הנאשם על המתלוננת א' בפגיעה בחייה ובגופה ויתר המתלוננים באומרו לה: "בא לי לרצוח את כולם".

בהמשך לכך, עלו המתלוננת א' והנאשם לבית כשבאותה עת שהו במקום המתלוננת ד' ות'. בנסיבות אלה כאשר שוחחו המתלוננות עם הנאשם וביקשו ממנו כי יפסיק לצרוך סמים, כעס הנאשם על המתלוננות וניגש לחדרו בבית. במעמד זה, משניגשה המתלוננת ת' לחדר וניסתה להרגיעו, איים עליה הנאשם בפגיעה בגופה ובחייה באופן שהבעיר מצת שהחזיק בידו והצמידו לפניה.

למשמע צעקותיה של המתלוננת ת', נכנסה המתלוננת א' לחדר ומשהבחינה במעשי הנאשם ניגשה לעברו

והורידה את ידו ואז איים הנאשם פעם נוספת במתלוננת ת' בהתנהגות באופן שעשה תנועה עם ידיו כמחזיק באקדח תוך שהוא מכון את ידיו לעבר ראשה של המתלוננת ת'. במעמד זה תקף הנאשם את המתלוננת א' באופן שתפס אותה בצווארה עם ידו האחת ועם ידו השנייה אחז בידה וכאשר ניסתה המתלוננת ת' להרחיק את הנאשם מהמתלוננת א', תקף הנאשם את המתלוננת ת' באופן שדחף אותה.

בד בבד איים הנאשם על המתלוננת א' באומרו לה: "**או שתעופי מפה או שאני ארצח אותך**". בהמשך למתואר בעודם עומדים בסמוך לדלת הכניסה של הבית, תקף הנאשם את המתלוננת א' באופן שאחז בגרונה בשתי ידיו.

בעקבות מעשיו של הנאשם, נעצר הנאשם ובתאריך 27.5.22 ניתנה הוראה חוקית על ידי כבוד השופט הבכיר אורית קנטור (במסגרת בש"ע 57467-05-22) לפיה שוחרר הנאשם תוך שנאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת לתקופה של 15 ימים. עוד באותו יום בשעה 11:00 או בסמוך לכך, חזר הנאשם לבית, דיבר בתוקפנות למתלוננת ד' ולקח את הטלפון הסלולארי שלה. משביקשה המתלוננת ד' מהנאשם ששיב לה את הטלפון הנייד והושיטה את ידה הימנית לעברו, תקף אותה הנאשם באופן שהיכה בידה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1), טיעונים לעונש בכתב (ת/2) ופסיקה רלוונטית ביחס למתחמי ענישה במקרים דומים (ת/3). ב"כ המאשימה טען לפגיעה קשה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם ותיאר את נסיבות ביצוע העבירות. מתחם הענישה לו עתרה המאשימה נע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף תחתון ועד לעונש של 24 חודשי מאסר ברף העליון. בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר ואין כל אופן שיקומי ועל כן לטענת המאשימה יש ליתן משקל לשיקולי הרתעה. המאשימה עתרה לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע ופיצוי לנפגעות העבירה וקנס כספי.

4. ב"כ הנאשם הדגיש את מצבו הנפשי של הנאשם אשר בעניינו הוגשו שתי חוות דעת פסיכיאטריות (נ/1), נ/2 ו - נ/3). ב"כ הנאשם טען שהנאשם מאובחן כסובל ממחלת סכיזופרניה ומקבל טיפול תרופתי וטען לקרבה לסייג לאחריות פלילית. לנאשם כך נטען אין עבר פלילי רלוונטי ומדובר באירוע ראשון בחייו שבו הוא מוצא עצמו מאחורי סורג ובריה לתקופה שאינה מבוטלת. ב"כ הנאשם טען שעבירות האיומים הן ברף התחתון ובמדרג נמוך וניתן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

5. הנאשם בדברו הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם

בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

7. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר"**). בענייננו מדובר בהשתלשלות עניינים אך אני סבורה והצדדים לא חלקו על כך שמדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. לצד האמור, יש ליתן את הדעת לכך שכל מעשה או עבירה יזכו להתייחסות ראויה במסגרת גזירת העונש. אפנה לעניין זה לעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, (26.12.2013).

8. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בכל האירוע פגע הנאשם בזכותם היסודית והטבעית של המתלוננות לכבוד, לשלמות גופם בעיקר לשלוות נפשם ולביטחונן ללא מורא או פחד.

9. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים. כמתואר בכתב האישום הנאשם איים על המתלוננות לפגוע בגופן ואף נקט כנגדן באלימות.

10. אשר לעבירות האיומים, ככל שמדובר בעבירה יחידה, מתחם העונש המקובל בפסיקה נע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל. ראו רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' **מדינת ישראל** (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' **מדינת ישראל** (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 **מדינת ישראל** נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 **מדינת ישראל** נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 **מדינת ישראל** נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 **מדינת ישראל** נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 **מדינת ישראל** נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 **מדינת ישראל** נ' א' צ' (04.11.2013).

עוד אפנה לפסקי הדין הבאים:

ת"פ 42579-11-12 (שלום באר שבע) מדינת ישראל נ' אבן צבור - במקרה זה נקבע כי בעבירות איומים כלפי בן משפחה מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ל- 12 חודשי מאסר בפועל. בגין עבירות אלו נגזר על הנאשם במקרה זה עונש של 5 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 2727-06-13 (ראשל"צ) מדינת ישראל נ' פלוני -- במקרה זה קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם לעבירת האיומים כלפי בן משפחה נע בין עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ל- 8 חודשי מאסר בפועל. להפרת הוראה חוקית, בה הורשע הנאשם בנוסף להרשעה בעבירת איומים, נקבע על ידי כב' בית המשפט מתחם עונש נפרד, החל ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל. כב' בית המשפט הטיל על הנאשם במקרה זה עונש מאסר בפועל למשך 7 חודשים ועונש מותנה.

עפ"ג (ת"א) 62811-11-14 פלוני נ' מדינת ישראל - במקרה זה המערער איים על גרושתו באמצעות מסרונים ובעל פה, עת שמאסר על תנאי בן 6 חודשים בר הפעלה היה תלוי כנגדו. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 3 חודשי מאסר בפועל ל- 9 חודשי מאסר בפועל, גזר את עונשו של הנאשם ל- 6 חודשי מאסר בפועל והפעיל את התנאי באופן חלקי בחופף, כך שבסופו של דבר על הנאשם היה לרצות עונש של 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור תוך ציון כי מתחם העונש ההולם שנקבע אף נמוך בנסיבות העניין.

עפ"ג (חי) 33154-05-14 יוסופוב נ' מדינת ישראל - במקרה זה הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים באמצעות שני מסרונים ששלח לגרושתו. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בפועל. הערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

ת"פ 17752-02-14 מדינת ישראל נ' בשתואי - במקרה זה הורשע הנאשם בגין מספר עבירות איומים ובית המשפט קבע מתחם העונש ההולם שנע בין 6 חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל והפעיל במצטבר מאסר על תנאי בן 8 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו.

ברע"פ 1923/11 חטיב נ' מדינת ישראל (10.3.11): נדחה ערעור של הנאשם, אשר עונשו הוחמר על ידי בית המשפט המחוזי מעונש של 6 חודשי עבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הורשע במסכת אירועי אלימות שנמשכה כ- 5 חודשים כלפי המתלוננת ובאחת ההזדמנויות איים הנאשם על המתלוננת בסכין כי ירצח אותה ובהזדמנות אחרת היכה את המתלוננת באמצעות מטאטא ודרך על ראשה בהיותה שרועה על הרצפה.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16): במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.**

ת"פ 31062-04-15 מדינת ישראל נ' מרדאוי (7.7.15): המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפעיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון.

בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם **עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש**. בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, **כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל**.

עפ"ג (חיפה) 10803-06-14 קונסטנטין פייבשובסקי נ' מדינת ישראל (7.7.14): במקרה זה גזר בית משפט השלום על הנאשם **עונש של 8 חודשי מאסר** בפועל בגין אירוע אלימות כלפי בת זוגו, במהלכו הכה הנאשם בפניה של המתלוננת עם רצועה שנועדה לכלב ולאחר מכן היכה אותה במכות אגרופ בעין ובחזה, וכתוצאה מכך נגרמו למתלוננת המטומה סביב העין ונפיחות. בנוסף, במהלך האירוע הנאשם שבר במכת אגרופ דלת זכוכית של המעלית, שם החל האירוע. בית המשפט המחוזי בדחיית הערעור הדגיש כי הנאשם הורשע בגין עבירת אלימות אחרת כחודש לפני ביצוע העבירה הנוכחית. בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידי הנאשם נדחתה (רע"פ 4968/14).

בע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.2013): נדחה ערעור המערער, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה סימן כחול ביד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** ומאסר מותנה.

בע"פ (חי) 6003-11-10 דריאבין נ' מדינת ישראל (13.1.2011): התקבל חלקית ערעורו של המערער, אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שאחז בשערות ראשה ובידה של המתלוננת וגרם לה סימנים כחולים בזרועותיה. בנוסף דחף המערער את בנו והפילו. על המערער, ללא עבר פלילי, הטיל בית המשפט קמא עונש של **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי**. בית המשפט המחוזי קיצר את תקופת המאסר המותנה באופן חלקי ביחס לעבירות אלימות מסוג עוון.

רע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.8.17): דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות ערעור של המערער, אשר ביקש לבטל הרשעתו. המערער הורשע בבית המשפט השלום בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והפרת צו ובית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם הגין כלל האירועים נע בין חודש מאסר בפועל ל- 10 חודשי מאסר בפועל. מטעמי שיקום סטה בית המשפט קמא ממתחם שקבע וגזר על הנאשם **עונש של מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת**.

ע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.2013): נדחה ערעור המערער, שהורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהיכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה סימן כחול ביד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי**.

ת"פ (ת"א) 48681-12-14 **מדינת ישראל נ' פלוני (6.3.16)**: הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שבעקבות ויכוח ביניהם תקף הנאשם את המתלוננת, שהשליכה לעברו מזון, נטל לידו מגש עם מזון חם ושפך עליה. למתלוננת נגרמו כוויות שטחיות בפנים ובכתף. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר מותנה לבין 9 חודשי מאסר בפועל. **על הנאשם, בעל עבר פלילי, לאחר שלקח חלק בהליך טיפולי ממושך, הוטלו מאסרים מותנים.**

ברע"פ 3469/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.15)** דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי אשתו והיזק בזדון. במקרה זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם ליד עינה ולחתך בשפה, ובמקרה הנוסף הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית המשפט קמא קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע אלימות וחפף אותם. **המתחם שנקבע הוא בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב נגזר ל- 10 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור.

ת"פ 31062-04-15 **מדינת ישראל נ' מרדאוי (7.7.15)**. המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפעיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם **עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש**. בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, **כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.**

עפ"ג (חי) 33615-05-13 **נ' מדינת ישראל (23.7.13)**. המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפעילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, **גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

ת.פ. 16195-02-15 **מדינת ישראל נ' עמאש (28.4.15)**. במקרה זה הורשע הנאשם בתקיפת אשתו באמצעות מקל וגרימת חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, **וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר.**

בעניינו אין מדובר בעבירה בודדת אלא במסכת של ריבוי עבירות איומים, שבוצעו כנגד המתלוננות, הן איומים בהתנהגות והן איומים מילוליים לפגוע בחייהן ובחיי הקרובים להן.

קרבה לסייג לאחריות פלילית

11. הנאשם נושא באחריות פלילית למעשיו, ואין על כך חולק. מחוות הדעת עולה שהנאשם אושפז תחת הוראת אשפוז אזורית חודשיים לפני מעצרו לערך כשהוא נתון במצב פסיכוטי ושחרר ביום 22.5.22. ביום 29.6.22 הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית (נ/1) ממנה ניתן ללמוד שהנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו אך מצוין גם שהנאשם צרך סמים ביום האירוע וככל הנראה הדבר השפיע עליו בצורה זו או אחרת ועל התנהגותו אך בחוות הדעת צוין עוד שהשיפוט ובוחן המציאות שמורים וכי מצבו הנפשי מאוזן.

12. לעניין גזר הדין, אין ההגנה נדרשת להוכיח כי מדובר במחלת נפש אשר פוטרת מאחריות פלילית, אלא די בהפרעה נפשית, אשר יש בה כדי לגרום לפגיעה ביכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, או להימנע מעשיית המעשה, או להביא לכדי קרבה לסייג לאחריות הפלילית. לעניין זה יפים דברי ביהמ"ש בע"פ 4312/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.12.12):

"שונים הם פני הדברים בשלב גזר הדין. בחיקוקים השונים העוסקים בהתחשבות במצבו הנפשי של נאשם לצורך גזירת עונשו (שכולם אינם חלים ישירות בענייננו) - לא מצאנו, כפי שהדבר קבוע בסעיף 34 ח"ל, דרישה ברורה לקיומה של "מחלה". כך מדבר סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין רק על "יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו", וסעיף 40ט(א)(9) לחוק זה דן ב-"קרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'" (לחוק העונשין). באופן דומה, סעיף 300א(א) לחוק העונשין עוסק במצב של "הפרעה נפשית חמורה".

מכאן, הרי שדי שאקבע כי הנאשם סובל מהפרעות נפשיות משמעותיות, על מנת שיהיה בכך כדי להוות שיקול בקביעת מתחם העונש ההולם. אני סבורה כי לאור המסמכים שהוגשו לעיוני לא הוכח על ידי ההגנה ברמה נדרשת שהנאשם סובל מהפרעה משמעותית **שהשפיעה עליו, בביצוע העבירות אותן עבר**. ראו ע"פ 1865/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.1.16); רע"פ 6640/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.14); ע"פ 1727/14 **מימון נ' מדינת ישראל** (6.1.15).

נוכח כל האמור אני דוחה את הטענה שבעניינו של הנאשם יש לקבוע קרבה לסייג לאחריות פלילית.

13. **לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לאופייה של האלימות שהופעלה כלפי המתלוננות והאיומים מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 חודשי מאסר בפועל ל- 18 חודשי מאסר בפועל.**

14. בעניינו של תיק זה לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

15. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הרי שנתתי משקל להודאת הנאשם ולקידת האחריות ובכך חסך בסופו של יום את עדותן של המתלוננות. כמן כן במסגרת שיקולי ענישה בתוך מתחם העונש ההולם נתתי משקל לקולא למצבו הבריאותי והפסיכיאטרי של הנאשם כעולה מכל חוות הדעת. כמו כן יש לתת משקל לגילו

הצעיר של הנאשם יליד 1996 . לחומרא ראוי לקחת בחשבון שעברו של הנאשם אמנם אינו נקי אך מדובר בעבירות במהלך שירותו הצבאי. לחומרא שקלתי שיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי, לא הונח בפני כל תסקיר או חוות דעת מקצועית אחרת ואין כל אופק שיקומי בעניינו של הנאשם.

16. במכלול השיקולים לקולא ולחומרא, אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 27.5.22 .

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור הנאשם אחת או יותר מן העבירות בהן הורשע ויורשע בה.

בנסיבות תיק זה לא מצאתי לנכון להשית קנס כספי או פיצוי כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט החוזי.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ג, 20 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.